

Sterkere tilbud og oppfølging av glemte målgrupper i Oslo

I Oslo skal det være plass til alle. Også eldre og voksne som ofte faller utenfor de tradisjonelle målgruppene som barnefamilier eller eldre med omfattende helsebehov. For selv om dette er en by med et mangfold som vi kan være svært stolte av, er det fortsatt noen som føler på ensomhet og utenforskap. Særlig blant voksne enten om de lever alene, er enslige forsørgere, minstepensjonister, enker eller til og med nyinnflyttede flyktninger. Mange av disse mangler tilhørighet, uansett om de har bodd i her byen i mange år eller nylig har flyttet hit.

Oslo skal være en inkluderende og varm by, hvor alle, uansett alder, bakgrunn eller livssituasjon, har tilgang til trygge møteplasser, sosiale nettverk og offentlige tjenester som sikrer verdighet og deltakelse.

Dette må gjenspeiles i politikken vår, både i bydelsutvalgene og i bystyret. Med de økte forskjellene og den dyrtiden vi nå lever i, må vi også anerkjenne at utfordringene knyttet til ensomhet og sosial utenforskap ofte henger tett sammen med en vanskelig økonomisk situasjon. Dette er tydelig mellom de østlige og vestlige bydelene, som har betydelige sosioøkonomiske ulikheter i Oslo.

Østlige bydeler har en høyere andel lavinntektsgrupper, noe som fører til økte utfordringer knyttet til tilgang på utdanning, helse og arbeidsmuligheter. Ulikheter som forsterker utenforskap.

For å motvirke disse ulikhetene, er det nødvendig med målrettede investeringer i infrastruktur, utdanning, fritidsaktiviteter og bolig i de østlige bydelene. Dette vil bidra til å redusere de sosiale og økonomiske gapene og fremme en mer rettferdig fordeling av ressurser i byen.

Sammenhengen mellom ensomhet og sosial utenforskap og en vanskelig økonomisk situasjon forsterker den alvorlige belastningen på helsa, både fysisk og psykisk, og krever målrettede og forebyggende tiltak som følgende:

Styrket sosial inkludering for eldre og voksne:

Opprette og videreutvikle møteplasser og aktiviteter som gir rom for nettverksbygging og fellesskap. Dette inkluderer målrettede tilbud gjennom blant annet seniorsentre og økt fokus på inkludering av minoritetsgrupper enslige eldre og andre sårbare grupper. Ikke minst må vi styrke samholdet mellom eldre og andre grupper i nærmiljøet ved å fremme samarbeid mellom frivillige organisasjoner, skoler, fritidsklubber og eldreinitiativer. Dette kan skape felles generasjonsmøteplasser som er åpne og inkluderende for alle. Etablere et kommunalt oppsøkende team for å identifisere og støtte eldre som lever i isolasjon, samt skape tiltak for å inkludere dem i fellesskapet. Utvide støtten til frivillige organisasjoner som arbeider for å redusere ensomhet og sosial isolasjon blant eldre.

Økonomisk trygghet:

Vi må jobbe videre for å sikre økonomiske støtteordninger som også omfavner vanskeligstilte eldre, minstepensjonister, enslige forsørgere, personer med funksjonsnedsettelse og andre sårbare grupper får økonomiske støtteordninger som samsvarer med levekostnadene i Oslo. Mange i disse målgruppene er spesielt utsatt for

å falle mellom to stoler og dermed faller utenfor ordninger de har et sterkt behov for. Særlig ved ordninger som sosialhjelp, bostøtte, startlån og liknende. Det må sørges for bedre tilgang til informasjon og veiledning om økonomiske støtteordninger for å sikre at flere får hjelpen de har rett på. Dette inkluderer å fortsette å tilgjengeliggjøre viktige tjenester, slik at alle får den hjelpen de trenger i tide. Dette er spesielt viktig for minoritetsgrupper og nyankomne som kan oppleve språk- og informasjonsbarrierer. Tross alt har er det mange som ikke har et nettverk de kan lene seg på for hjelp for å navigere seg rundt spesielt offentlige tjenester.

Forutsigbarhet og hjelp til å klare seg på lang sikt:

Gjennom årene har det vært økt fokus på å støtte barnefamilier ved å sikre trygghet, stabile tilbud og aktiviteter for barn og unge, samt økonomisk støtte til foreldre. Dette har vært viktige og nødvendige tiltak, men vi ser nå en uheldig konsekvens: Når barna fyller 18 og anses som voksne er overgangen fra å være en barnefamilie til å klare seg utenfor dette sikkerhetsnettet ofte krevende, og familiene er ikke godt nok forberedt på endringene som følger.

Vi må derfor jobbe for bedre støtteordninger og tiltak som sikrer en stabil overgang. Dette inkluderer veiledning og støtte som hjelper familier slik at de kan opprettholde en stabil økonomi og trygghet på lang sikt. Samarbeidet mellom NAV, utdanningsinstitusjoner og arbeidsmarkedet må forbedres for å sikre bedre støtte og tilpassede tiltak for unge voksne med særskilte behov. Vi må se å opprette mentorordninger for unge voksne som kan gi dem støtte i overgangen til voksenlivet, inkludert jobb- og boligmarkedet. Videre må vi styrke eksisterende tilbud og sørge for at eldre barn og unge, personer med funksjonsnedsettelse og de som har vokst opp i barnevernet, også ikke faller utenfor med oppveksten og at foreldrene ikke mister den økonomiske forutsigbarheten.

En by som inkluderer alle uansett alder, bakgrunn, funksjonsnedsettelse eller livssituasjon blir bare sterkere, mer solidarisk og mer bærekraftig. Derfor må vi også i SV kunne løfte frem de gruppene som ofte blir oversett, og sørge for at Oslo virkelig blir et sted der alle kan føle seg hjemme.